… Maria Casimira et Teresia.

… Collegium Scholarum Piarum Amor in cor…
imperio.

AMOR
IN CORDIS IMPERIO PRIMVS ELECTOR.

SERENISSIMO PRINCIPI DOMINO,

D. MAXIMILIANO EMANVELI

COMITI PALATINO RHENI,

S. R. I. ARCHIDAPIFERO,

&

ELECTORI,

Superioris & Inferioris Bavariæ

DVCI,

Gubernatori Belgij.

ET

SERENISSIMÆ PRINCIPI

TERESIÆ

KVNEGVNDI CASIMIRÆ,

SERENISSIMORVM PRINCIPVM

JOANNIS III.

atq;

MARIÆ CASIMIRÆ POLONIÆ REGVM

FILIÆ,

Ad Nuptialis Applausum Pompæ,

Per Regium VLADISLAI IV. Scholarum Piarum Varsav. Collegium

DEDICATVS.

VARSAVIÆ, Typis Collegij Scholarum Piarum. Anno 1694.

O digno nectenda Viro, tantiq; per Orbem
Consors Imperij! Iam Te venerabitur Ister,
Nomen adorabunt populi, jam Rhenus & Albis
Serviet, in medios ibis Regina Sicambros.

Claud. de nupt. Hon. & Mariæ.

PANEGYRICVS PRIMVS

SERENISSIMVS POLONIARVM

REX IOANNES III.

CÆlo integro felicitatem noſtram videntur coronaviſſe Dij, quando caput Tuum, non unius gentis, ſed orbis univerſi portandis cogitationibus par, hoc quod auſpicatiſſimè geris, & ultra ter ſæcularem Neſtoris canitiẽ geres, coronârunt diademate *REX SERENISSIME.* Plura nobis jam de theſauris omnipotentiæ non potuerunt dare; imò exhauſta ſtatim gratiarum ſuarũ invenerunt æraria, poſtquam Te, unam & omnem, omnẽ & unam *GRATIAM* in auguſto Magnorum Anteceſſorũ Tuorum Solio collocârunt. Merebaris quidem adhuc ante Iuſtos, & Iagellones regnare ſecuturis per ætates Principibus

Exemplum & Miraculum; ſed arcanâ Numinū providentiâ, in ea Reipublicæ tempora reſervatus crederis, ut ſub Tui obtentum Clypei, deſtinata ad jugulum Europa confugiens, Te Vindicem, Te adorâſſet Vindicatorem. Bene eſt, quòd eadem ætate cum Veſpaſiano non vixeris! præripuiſſet Te nobis ad Imperium Roma, & Tu fuiſſes generis humani deliciæ, ſicut modò es orbis Amor, Patriæ Amator, utriuſq; Vita & Anima. Quod certamen livoris erit in futuris poſt fata noſtra ſæculis? quando hæc de Te ſcripta in faſtis legent, quæ nos intuemur oculis, experimur documentis. Invidebunt ſine dubio felicitati noſtræ, & non vixiſſe ſub Tuo ſceptro conquerentur. Magna porro beatitudinis ratio eſt, aliudq; in terra cælum, Tua viſione frui, & lacteo illo vultu vivere, quo Te meritiſſima ſenectus dealbavit. Qui Te vidit, non eſt quare ampliùs moretur in vita, jam nihil ſub ſole videbit glorioſius. Vidit potentiam Auguſti, felicitatem Cæſaris, juſtitiam Traiani, affabilitatem Titi, magnitudinem Conſtantini, pietatem Gratiani, ſapientiam Theodoſij,

quo-

quorum ita unus omnia expreſſiſti decora, ut vel in Te revixiſſe, vel è Tuarum virtutum prototypo electi ad orbis Imperium videantur. Quò enim pertingis unus, heroum Curia eſt, quò ſolus procedis, exercitum ducis meritorum. Hæc Tibi gradus fuerunt ad Regni Solium; mereri illud, non habere voluiſti, ut nihil fortunæ, omnia virtuti debuiſſes. Alijs poma regia, adhuc inter cunas & faſciam vagientibus, non tanquam orbis auguſta geſtamina, ſed velut puerorum crepundia à nutricibus ingeruntur, magis ad ſiſtendas infantiæ lacrymas, quàm ad communem populorum lætitiam. Tu adeo decorum Sarmatiæ fructum, ex Cupreſſis quadraginta millium Turcarum decerpens, in laurum Regni Tui tranſtuliſti, extincto Oriente Sereniſſimus. Nec fortè oblatam Tibi acceptâſſes purpurã, ſi illam ipſa Tyrus aut Sidon tinxiſſet, & Tu pleno ſpumantem Tyra non addidiſſes ſanguinem barbarorum. Coronæ ſcilicet præmiſiſti galeam, ſceptro acinacem, paludamento loricam, throno campum, Majeſtati Bellonam, Auguſto Martem. Luctabatur Tecum integro

biennio honor donec Regiæ caput accli-
naret coronæ, cum qua ſolicitudinem de
ſingulis, providentiam de omnibus indu-
ens, curas Tuas noſtra feciſti otia, pri-
mam diademati interſerens gemmam,
boni publici rationem. Illa dies quæ
Te Imperio orbis Poloni dedicavit, Tibi
eripuit, cùm jam non Tuus eſſes, ſed no-
ſter, ubiq; Argus, ut provideres, ubiq;
Gradivus, ut tuereris. Labore Tuo quie-
vimus, inſomnijs Tuis dormivimus, caſi-
bus Tuis ſtetimus, ſalute Tua in mortes
projectâ viximus; & ſi ultra invidiam
gloriari licet, evaſimus immortales. Te
unum ſemper noſtra exceperunt pericu-
la, Tu meta vulnerum eras, quæ in nos
plenis Thraciæ effundebantur pharetris.
Idem triarius idem Cæſar, idem Impera-
tor idem miles; ut Te non in regem tan-
tùm elegiſſe ſibi videatur Polonia, ſed in
commilitonem, in panopliam, in murũ,
in animam, in occaſum Orientis. Dia-
dema iſtud quod nunc auguſtus Tuus
implet vertex, vix uno ſole, dum Te
Creatrix Regum coronaret Cracovia, tu-
liſti in capite, ſtatim ad Te reverſa eſt
galea, & thorax Bellonæ propter purpu-
ram

ram dimiſſus reluctanter. Non ſolium viſus es aſcendere, ſed arenam, nec faſces Regios, ſed mucronem accipere domitorem. OmnesRegni Tui dies ferrei Tibi ſunt, ut nobis primum illud reſtituas aurum, quo ſub Saturni ſceptro antiquitas fulſiſſe memoratur. Si tot hoſtes excepiſſet Roma, quot Tu illos percuſſiſti porrecto ſemper in laurum gladio, nec Livij ſcribendis ſuffeciſſent annalibus, nec Capitolinus Jupiter deponendis ſupra quercum ſibi dilectam trophæis. Tu nihilominùs cùm ubique glorioſè feciſſes omnia, illud addidiſti prodigioſè, quòd ſumma felicitate parciſſimè utereris. Non erexerunt Te in faſtum tot Scythicis cadaveribus ſurgentes à terra tumuli; non æſtimâſti Te Deum cum parvo jam penes Tuas victorias Macedone, licet Aſtris dominareris Threyciis, quando per fracta Lunæ cornua incedebas profligator. Nec hoſtem tantùm in campo, ſed ipſam victoriam viciſti in animo, idem triumphator & triumphatus, ibi fortitudine, hîc modeſtiâ, cujus verecundo rubore non minùs victor extitiſti, quàm ſanguine enectorum. Nē-

pe tantus jam es *REGVM MAXIME*, ut possis ipsos triumphos contemnere; & si illos annuatim per colla Othomanica liberaliter metis, fructum gloriæ in campo statim relinquis, contentus hostẽ delere ferro, non aureis cum Traiano scribi literis. Conscius tamen Sol victoriarum Tuarum, quotidie illis ignem accendit triumphalem, ipsæq; barbarorum mortes Te suæ cladis loqvuntur vindicem, ne eorum felicitas sileatur, quòd à Te sint trucidati. Nempe intra laurum est, imò speciosius aliquid ramo Delphico à Te vinci *REX INVICTISSIME*. Neq; mirum, continuò Tibi per serta civica necti triumphos & laureas, quando ita vincis, ut vinci à Te victis sit triumphale. Vapulat vapulat hucusq; in orbis memoria obsessor Viennæ Wezyrius, quia ipso Nominis Tui exarmatus horrore, arma Tua effugit; quãtò gloriosior fuisset, si cadens Te sua adoravisset morte. Verè barbarus, quòd tergum Tibi porrexerit. Sed cor eucharisticum recepisti à Vienna, quam pectore tutatũ veneras; stupuitque fama tam fortem belli arietem, unius Agno *IOANNIS*

de-

debellatum nondum enim integrum in cædem Turciæ nudâſti enſem, & jam trecentis pugnatorum millibus denudâſti campum. Corona illa Caput Auſtriæ ad vertiginem torquens, Regijs Tuis debuit diſſolvi manibus. Atræ Scytharum nubes, & tempeſtas ferrea, quæ totos Pannoniæ, Moraviæ, & Archiducatûs Auſtriaci inundaverat agros, non potuit niſi à Te Sereniſſimo effugari. Ita parũ Tibi eſt pugnare pro nobis, niſi triumphes pro vicinis, ut nihil ſupra Te habeat orbis Regnator populus, qui *prima pro libertate arma corripuit, mox pro finibus, deniq; pro ſocijs, tum pro gloria, & imperio.* Legent hæc poſt nos victura ſæcula in annalibus, & ſeris aliquando ætatibus naſcituri hiſtorici in cataphractas Tuas laudes armabunt ſtylum. Iam Tacitus cum Romanis heroibus ſilebitur, ipſi de Te librarias implebunt faſti; Tu unus per roſtra & palæſtras audiêre, quantùm fidei, quantùm ruituro orbi, quantùm Patriæ profueris. Erunt, quorum capita intrare non poterit fides, quomodo per unam vitam patrâſti ea? quæ ſi centum ætates vixiſſent Numan-

tini vel Africani, adhuc agere non incepiſſent. Nos ipſi Tuorum ſpectatores facinorum dubitare cogimur, oculiſq; noſtris non credimus, & niſi Tu egiſſes, necdum crederemus. Numerare receptos cælo, & pleniſſima æternitate coronatos triumphos Tuos qui vult, numeret ſtillatim Danubij, Boryſthenis, Tyræ, Maris Euxini aquas, ubi ita cum tribus orbis partibus contra Te effuſum viciſti hoſtem, ut nihil alijs quod vincerent reliqueris. Sqvallent adhuc per totam Podoliam & Valachiam proſtratæ Turcarum tibiæ, Scythicorum oſſium permixtæ fiſtulis, quas Tibi in glorioſa claſſica, Orienti in lugubrem leſſum convertiſti. Albent Pannonicis disjecta campis Odryſia cadavera, iſtoq; pallore teſtantur, etiam poſt fata in ſe Tui Martis timorem non eſſe mortuum. Quoties deartuatas Tauricanorum Paterum intuemur crates, Tuo enſe perfractas, dicimus: ad quæ ergaſtula damnata fuiſſet Polona libertas? niſi Te Liberatorem habuiſſet. Quocunq; enim procedis *REGVM POTENTISSIME*, vel Tibi in trophæum accendis ignes,

vel

vel hoſtem extinguis, vel metis lauros, vel plantas cupreſſos, & præſens pugnas, & abſens vincis, nec tantùm enſe ſed Nomine *IOANNIS* profligas. In Te uno integra portas caſtra; ſi ipſe ſuper arenam ſtetiſti, Xerxis imples exercitũ, unus militia, unus phalanx, unus agmen Spartana acie immobilius. Poſt duodecim exantlatos cũ urſis, & leonibus labores clavam tandem deponit Thebanus Hercules, quaſi ſatis militaviſſet immortali gloriæ, quòd ſeptem capita Lerneæ truncâſſet ſerpentis. Tua vita, tota eſt militia, necdum tamen fractum victorijs animum manumittis. Continuent Tibi fortunam pleno favore Superi! nulla Regni Tui hora in æternitatem non deſinat! omnis dies ſit Tibi Iovis Vindicis, Martis Laureati, Lunæ fugientis. Tui namq; muneris eſt, quòd hucuſq; inter tot funera regnorum vivamus. Regreſſa eſt ad Europam anima, quando Tuam in primis cuneis vidit pro ſe militantem; aliàs ſepulchrum jam ſibi quærebat, ubi longo fatorum laſſata anhelitu caput poneret, niſi Tu Regium Tuum in Orientem porrexiſſes, ſub cuius umbra ab æſtu

armorum conquievit. Ipſum Cælum Mauritano Atlante perfracto jam corruere videbatur, ſed Tu non contentus Patriæ felicitati militare niſi vinceres & Deo, ſimul terræ, ſimul cæli gerebas arma. Quàm dulce illud ſpectaculum erat, ad deſerta Sanctuaria regredientem videre Deum! cui *IOANNES* Anteambulo mucrone ſignabat triumphale iter. Non potuerunt aliter ad ſacra ſua pulvinaria redire Indigetes Pannoniæ Dij, quàm per inſomnia Tua, & excubias. Sub Tuum veſtigium abjectæ hoſtium calvariæ, Crucem erexerunt Chriſti. Sol Iuſtitiæ à Luna Othomanica pulſus refulſit in Clypeo. Panis Vitæ, capitũ Turcicorum fæcundam ſecutus meſſem, viduas altarium impinguavit menſas. Dicere volo: Te Aſſertore redijt ad templa ſua Deus, hominum veſano furore exturbatus. Quomodo armorum Tuorũ præſidio Chriſtianus nõ debuit ſalvari orbis? qui adeo Potens es, ut & ipſum Deũ exercituũ defendas. Nec irritos ſudores hæc evindicati Numinis clientela fudit. Plena enĩ manu vitæ Tuæ benedixit diebus; ut etiam in Cælũ, niſi poſt ſpectatos Sereniſſimos Tuos Abnepotes abire non poſſis Regnaturus.

PANEGYRICVS SECVNDVS.

SERENISSIMA POLONIARVM REGINA MARIA CASIMIRA.

NIhil tibi non ſecundum pollicere Lechia! Reginas Poloniæ duas habes, unam in Cælo, alteram in terra, utramq́; *MARIAM*. Ioanni illa reddita ſub Cruce in Matrem, hanc Martē pro Cruce *IOANNES* agens, accipit, & Regno & gratijs Sereniſſimam. Scilicet totum cum Dijs ex pari participas Auguſta Maria; à terrena ſpecie hominum, unum Te individuum ſegregavit natura, ut licet ex innata magnis mentibus modeſtia hominem Te dicas, propter immortalitatem tamen geſtorum Tuorum, & Deas virtutes in pectoris Cælo Tecum regnantes, hominem Te agnoſcere vereamur. Cedit Tibi Regia Iuno thronum, ſidereoq́; delapſa ſolio Majeſtatem Tuā

Iovis purpurâ auguſtiorem veneratur. Prudentia, ceu Pallas altera, ex Tuo jam præter apologos nata cerebro, penes Regnatorem & illa Vmbonem, quidquid agit, videtur non mortale. Diana, vultus Tuus eſt venuſta Charitum decorus triade; imò multùm huic permittimus Deæ, ſi eam comparamus genis Tuis vere æterno florentibus. Diu debuit cunctari Cælum, antequam raris generandam ætatibus Tuam formavit faciem; nec ut in dotes Pandoræ uno impendio, ſed totius induſtriæ profuſione laboravit. Et quamvis Tibi aliquando remiſſiùs cum Majeſtate agenti, deſerat aurem refibulatus unio, nec Regiæ cervicis ebur Erythrea diſtinguant grana, innata tamen rubriq; margarito æquoris elegantior venuſtas ſua ſe ornat pulchritudine; ut ipſi ſi Te (*ad dignitatem oris Auguſti tremente manu*) depingant Apelles, monilia & adamantes, non niſi calceamentis vel extremo purpuræ appendant limbo. Pallet exterritum aurum, & mitiore radium diſpergit luce, quoties ipſi rutilandum eſt in Tuo muliebri mundo. Dempto à fronte Regia, aliquis ſtatim accreſcit faſtus,

ali-

alijſq; jam nobilius metallis, ſuo turget in pretio, quòd meritum fuerit Tuo attactu honorari. Pigmenta ſunt, & per colores infaſcinatæ pupillæ ludibria, Ganimedis in vultu ridentes roſæ, ſi Pæſto illi integro, quo Tuo purpurantur malæ, auderent comparari. Lepores Tui omnium venantur animos; ſales Tui ipſo ſvaviores nectare, inconditas faciunt Pulcheriæ gratias; nives Tuæ quibus ſuper Ryphæam pruinam candidior reſplendet facies, accendunt admiratione, glaciant pavore univerſos. Quantò verò formæ immortalis majeſtas evehit Te Cælo viciniùs, Dijſq; miſcet ſuperis, tantò profundiùs ad hominum deſcendis paritatem; ut Te & ſupra nos ſolio evectam timeamus ſubditi, & inter nos parva ac in compendium revocata magnitudine agentem, amemus clientes. Prætendant alij ſuperciliosæ Majeſtati nubem, ne unquam à populo viſa; ſibi duntaxat in abſcondito conclaui luceat; Tu quia *SERENISSIMA* es, omne involucrum frangis, quod Te noſtræ eripiat palpebræ, duo ad prodigium coniungens: amorem, & Majeſta-

tem. Nimirum ſolem Te Aquilis Polonis exhibes, quem etſi pupillâ hauriunt, fontem luminis non abſorbent. Quis à Te publicæ felicitatis Ara, rediit non beatus? cuius tempeſtatem vel umbra non ſerenavit Tua? quem anguſtiatum Regia dimiſit amplitudo? Spem ſuperas, cupienda prævenis, præſtare Tibi eſt quàm nobis optare velociùs. Regiũ nempe exiſtimas petentium coronare deſideria, gratiarum omnium æquè prodiga, ac avara, omnes mereris, omnes ſpargis, nec poſſidere Te felicitatem credis, niſi tribuas, & ſicut præ alijs tenes fortunam cum maximis, ita cum optimis derivas in alios exhibitione facti votorum ſtudia antevertens. Oceanus jam aquei cor elementi in torrentem deſineret, ſi tantâ ſalſedinis ſuæ, quantâ Tu dulciſſimarum gratiarum emanaret profuſione. Ex intervallo glorioſa Titi agit liberalitas, dies integros quandoq; otiatur; Tibi nullum elabitur momentum, ut monumentum in nobis beneficij non relinquas. Quaſi non in India, ſed in Tua dextera Hydaſpes eſſet, Taguſq; & Ganges caput ſuæ Thetydis à manibus Tuis

de-

derivaret. Neq́; tantùm de theſauris Tuis terram, ſed & cælum locupletas. Omnium donorum largitor Deus à Te diteſcit; quem ita iam Tibi obæratum feciſti, ut totam exſolutioni æternitatē impendat neceſſe. Capitolinis auguſtior manubijs pleno trophæorum acervo laureatur Polonia, dū hinc *IOANNES* ferro triumphat hoſtem, inde auro vincit *MARIA* Deos, magno quia de Superis triumpho. A cunabulis imperij ſui uſq́; ad capulum, enſem vaginæ non intulit Roma, tantùmq́; ſub galeis ſudavit cataphracta, ut dubium fecerit, diutiùſne vitam, quàm bella duxit; nunquam tamen glorioſa populorum domitrix, de victis retulit coronam Dijs. Tu eiaculatorijs Cælo metuenda precibus, quoties Regium coram altari acclinas poplitem, arcum Tibi flectis triumphalem. Quinquageſies de die ad mandatum Tuum, & expenſas Reginalis auri divus Numinis funditur in ara ſanguis, Tu nihilominus capto iam, & ad orbitam Panis Euchariſtici redacto Deo, pertinaci athletica *rarum in Principibus exemplum!* de genu cum illo decernis. Explicuiſſes pridem

in Empyrea illius Patria victricem purpuram Tuam, ac integrum Cæli accepisses Regnum, sed addictior felicitati nostræ, quàm Tuæ gloriæ, inter tot sublunaris procellæ turbines fulges nobis *SERENISSIMA*. Te siquidem alterâ Regni animâ vivimus, quando Vita Europæ *IOANNES* per mortes grassatur Threycias. Te, illo absente Sole, congelati pavore *ne quis leti pallor Regiam auderet incestare purpuram* recalescimus universi. Inducis malaciam in desolatos animos, licet Tuum cor æstuosissimo fluctuet mæroris pelago, postquam & Invictæ eius confidis virtuti, & humanæ metuis vicissitudini; & secura es de lauru, & taxum formidas diadematibus etiam se implectentem. At quod telum præsumeret aliquando hunc libare sanguinem? quis chalybs non trepidaret, illud vel extrema cuspide gustare pectus? quod omni saxosius Caucaso, Patria in obtentum, hostis habet in Charybdim. Venit venit ille plaudentibus redux aquilis, calcatoq; Hæmo altior, post cruenta Thracum respiraturus expiria, Te Cor sui cordis revisit. Tu verò vix bellici nexum

re-

reſolvit cinguli, vincula amplectendo Grainycis, auſumq; in trabea conſidere Gradivi pulverem dextrâ caſtigas Regiâ. Tunc prolixiora moræ intervalla conqueſtus amor, indices lætitiæ protrudit lachrymas, iſtis gemmis gratificaturus præſentiæ. Tunc exaggeratæ ſolicitudinum narrationes, & ſpei cum timore luctantis prælia: qualiter fulmineum illius animum arcebas votis, invictæq; timuiſti audaciæ, ne & in Cælum transferret arenam, aduersùs Orientis Lunam bellatura. Ita Tibi ſingulæ annorum texuntur coronæ, ſic omnes ſuum Heſperum ſeqvuntur ſoles; ut videaris non diadema Poloniæ, ſed incudem portare cogitationum æternarum. Miſcuit tamen Cælum his abſinthijs favos, quando dulcia Pignora ex Sereniſſimis derivata Ceris, ad ſceptra & orbis coronas prælecta fovet manibus Regum educationi deſtinatis. Jam illis Phænicia texit auguſtos murices, quæritq; digna lacertis vellera; jam Indus decolor flectendum in diademata examinat Vulcano aurum, ardens illud inter flammas anhelat, ut quamprimùm Regias aſcendat frontes;

jam albas Dij tenent dextrâ aleas, iucundam oculis Tuis exhibituri ſortem. Quæ gentium, quæ orbis æmulatio erit de Vobis *PRINCIPES SERENISSIMI?* quando ſe complanata ultro ſternent *IACOBO* Solia. *ALEXANDRI* caput præter Orientales lauros, vincient Europeæ coronæ. *CONSTANTINVM* ipſa ſupplex invitabit purpura; & debebitis omnes Regnare rogati. Videbis hæc *MARIA SERENISSIMA*, lætitiamq́; toto cordis Tui auguſtali non cõprehendens, etiam in nos publici gaudij anallecta derivabis. Matrem Te quatuor Natorum fecerunt Superi; tot etiam orbis partes habet, illorum Imperijs ſervituras. Vide cæcum Numen Parca! ut tamdiu aureum vitæ Regiæ protendas ſtamen, donec ſolis utramq́; domũ purpuret Auguſtus illius Sanguis; donec è Sereniſſimo Bavarici Leonis thoro illi Pronepotes ſuccreſcant, à quibus *PRINCEPS TERESIA* nomen geret Aviæ; donec ſatis ſibi, ſatis Regno, ſatis gloriæ vixerit immortali.

PA-

PANEGYRICVS TERTIUS.

SERENISSIMI MAXIMILIANVS EMANVEL & TERESIA KUNEGVNDIS CASIMIRA PRINCIPES NEOSPONSI.

AD Vos iterum immortalium operum anhelitu feſſa gradum reportat Oratio; geminumq́; jam *IOANNIS* & *MARIÆ* emenſa Cælum, ſub extremo plantæ auguſtæ calcaneo per umbras iſtius ſepiæ occaſum quærit *PRINCIPES SERENISSIMI.* Decebat inter Hymenæi Veſtri Lumina totius Europæ concentratis rutilantia ſplendoribus, integro veſtitas ſole venire dictiones, & aſtra non literas fundi à calamo; ſed cùm omnes Eloquentiæ Cynoſuras Majeſta-

te Veſtra extinguitis, in Heſpero ſaltem lucis hodiernæ triumphale jubar liceat nobis comitari. Primus pupillam influis Orientalium occaſu armorum, & Lunæ ereptis fulgoribus utriuſq́; Phæbi aſpectum hebetans *ELECTOR SERENISSIME*. Inferunt ſe Tecum in paginam triumphales Tuæ legiones; infert laureatæ militiæ indiremptus paries, vivaq́; pectorum Bavaricorum mænia; inferunt perpetua coronarum meſſe repullulantes Pannoniæ campi, ut ipſæ ſtationibus ſuis diſtinctæ literæ ſtylũ in gladios, puncta in cuſpides, inciſa vertant in cicatrices. Nec ſine prælio cataphracta procedit ſvada; dimicat ſecum colliſione mutua, qua prius panegyri Tuæ militabit gloriæ? vnde armatas aggredietur laudes. Hinc enim Hungariæ montes in Romana Marti Tuo excreſcunt Capitolia; inde triumphales defenſæ Viennæ portas aperit victura poſt vitam Tuam æternitas. Hinc ſeptuaginta Scythicarum pharetrarum millia in arcus flectũtur victori; inde repetitis cladibus exercitus Wezyrij deletus invictæ ponit inſcriptiones Fortitudini: *Solus eras tantam*

qui

qui poſſes vincere gentem; ut in hoc ſpatioſiſſimo geſtorum Tuorum Oceano velut quâdam Iſthmo Oratorum ingenia coarctentur. Plus in illa funerum tempeſtate Tu egiſti gladio, quàm vel nos dicere, vel ſpes publica potuit expectare. Celeritatem victoriarum Tuarum quæ aſſequentur pennæ? par fulmini es, venis, percutis, recedis triumphator. Nomen Tuum vix audit, jam timet manum Turcia; nec pugnare Tibi opus eſt, ſed *MAXIMILIANI* & *EMANVELIS* metuendas Auroræ voces in acie ſtatuere, plus illæ ad exarmanda hoſtium valent pectora, quàm cunei & phalanges. Nullum tamen diſcrimen eſt, cui non occurras; nullum fati robur, ad quod invicta Tua non allidatur fortitudo; & authorem & actorem Te audendi exhibes. Neque ut aridus Xerxes ex littore ſpectas fluctum prælij, æſtuoſiſſimum Gradivi æquor ipſe involas, tam manu præſens, quàm conſilio, triarius & Imperator. Legit hucuſq; grata ætatum recordatio Auſtriacis aſperſas campis Tui ſudoris gemmas Viennæ evindicatæ pretiũ immortale, ubi quantum egiſti ſpecioſior

pulvere, ipſiſq; auguſtior periculis noſtro ævo ſunt prodigia, futuro portenta. Tu tamen minora *MAXIMILIANO* agere exiſtimans, ſi ultra unius campi terminos Tua ſe non proferret gloria, necdum deterſo ſudore madidus, irâq; adhuc nupernâ calens, bellis Te Pannonicis inferebas. Sed Cannenſis fortunæ crimen experta Luna, fractis jam Auſtriaco bello cornibus, frontem Chriſtiano porrigere non auſa Marti, ſilices murorum, & ſaxa obiecit. Aſpera laurus, quia ex petris carpenda. Lapſis nihilominus in arena pectoribus, quæ viva ſunt caſtrorum propugnacula, nec lapides ſtare incolliſi poterant. Vno aſſultu ejecta Strigonio, & fractis Budæ ſemicontrita mænijs, tantò vicinior fulmini, quantò Iovi proximior, Alpes Hungariæ, Belgradum aſcendit. Tum verò hic non acetum cum Annibale, ſed ſanguis Tibi fundẽdus erat *ELECTOR SERENISSIME*, victoria ex nubibus detrahenda, Cælum priùs, quàm arx ſcandendum, & ſaxa, & hoſtes perfringendi. Cingis tamen obſidione clauſos, hâc coronâ omen triumphi auſpicatus. Neq; ſpes eventu caru-

it,

it; ſtatim enim Victoriam Tuam cadentibus muris adorârunt barbari, & proprio cæſi rubuerunt ſanguine, quòd machinis pulſantem portas Gradivum Tuū non illico admiſiſſent. Totam vitam evertendæ Carthagini impendit Scipio, ductiſq; tribus in Africam bellis, vix tandem æmulam Romanæ gloriæ proſtravit urbem in Nepote. Tibi unus aſſultus ſuffecit ad laurum, veniſti, vidiſti, & viciſti. Ceſſit virtuti ſalebra, fortitudini ſilex, pectori murus, animo rupes, *MAXIMILIANO* fortuna. Hîc porro in plenilunio doloris ſtetit Othomana Cynthia, Tuiſq; ſupplex advoluta veſtigijs, ſolem ſibi clementiæ oriri precabatur. Sed qui Leo veneras, nobiles iras pietate temperâſti, ſternere contentus, noluiſti conculcare. Dignum Principe exiſtimans, ferrum ponere, cum hoſtes ponunt feritatem. Sic Ter Maximo Deo Religione, Auguſtiſſimo *LEOPOLDO* Vrbe, populis reſtituta pace, Obſidionalibus ad Viennam, Civicis ad Parkanum, Vallaribus ad Eſſekum, Muralibus ad Budam & Belgradum Coronis, laureatū Victor Exercitum reduxiſti. Si Troiano

equo talem militiam inclusam habuit Græcia, qualem Tu gloriosior ævi nostri præcedebas Achilles, quid mirum, quòd Ilium & Hector mora fatorum ceciderit? Duodecim Leonum Bavaricorum millia numerabas sub aquilis; paruum numero, magnum virtute agmen, & cui cessisset ille galeatus Alexandri Senatus, quo orbē debellavit universum. *Omnes ense pares, atq; omnes vincere digni.* Recessisti ex Hungaria portitor triumphorum Atlas, & statim Cælum cum Dijs ruere visum, novam belli excivit procellam. Incendium quod tegebatur favillâ erupit, modestior unda sine tridente in fluctum prosiliit, ipsa serenitas graviùs fulminavit, nec reverita laurum Tuam, quâ captum vinxisti Belgradum, hosti reddidit. Scilicet ut esset iterum, quod vinceres *DUX INVICTISSIME.* Invidit Te Pannonia Belgio, & hoc illicium invenit reducendi. Herculem monstra trahunt, fluctus Iasonem, Pyrrhum prælia, Te triumphi. Tua hic rursus debebit sudare fortitudo, Tua triumphare gloria. Segetem Tibi virtutis hostis ipse porrigit; metes, metes illam per colla Turciæ,

& Auſtriacâ colligatam Faſciâ in ara Honoris Tui immortalitati dedicabis. Modò dum pronuba Hymenæus accendit lumina, agitatas victorijs extingue Bellonæ faces. Cedat laurus pacali oleæ, cãpus choro, lituus lyræ, lorica oſtro, ſupercilium genio nuptiali. Cedit & candidiſſimo Charitum Tuarum agmini *PRINCEPS SERENISSIMA*. Actũ agit diſertiſſima Oratorum ſuada, ſi theatrum venuſtatis vultum Tuum, ubi Majeſtas & decor amænam oculis ſcenam celebrant, ſuperlationibus verborũ attollit ultra Gratias. Tres illas invenerunt apologi, Tu una millenas in ore exhibes, ut ipſa cogatur ſe quotidie in vitro mirari forma, quàm pulchris auguſtam faciem dotibus purpuravit. Extinguuntur argenteis comatæ cirris in æquiparatione Tui Cynthiæ. Penes innube frontis jubar, & geminos oculorum Phæbos, ad Pleiades damnantur Serenæ. Vernãtium genarum roſis, alboq; lilieto cervicis herbam Nymphæ porrigunt. Satis illis permiſſum fortunæ, ſi ad Tui conclavis limen admiſſæ nivea oris Tui liguſtra videre mereantur. Neſcio quid naſcitu-

ris poſt Te Heroidibus elargietur natura, quando ita ſe totam in Tui vultûs exinanivit elegantiam. Faciliùs erat Idalica illa Dearum de pomo certamina Phrygio conciliare Iudici, quàm pugnantes ſecũ in ore Tuo gratias, dum hinc Pæſtanus rubor, hinc lacteus candor de palma contendunt, & hic adoream, & ille meretur plauſum. Accedunt venuſtati, gemmæ pulchritudinis virtutes, quas ab auguſtis *SERENISSIMÆ MARIÆ* exemplis in Te derivatas, *TERESIÆ* dotales feciſti. Affabilis Majeſtas, nõ elata gravitas, comis modeſtia, Veſtalis pudor, zeloſa pietas, matura prudentia, manſveta bonitas, aliaq; Civilium virtutum corona, quæ Regio Tuo conjunctæ Sanguini, ſicut à Sereniſſimis accipiunt ſplendorẽ Ceris, ita reciproco trabeatas lumine, ultra auream Cynthij provehunt claritatẽ. Laudare magno Deorum ſcrutinio æſtimata dotum Tuarum prodigia qui vult, ipſa peroret admiratione. Sublimiter dixit, ſi profundè ſiluit. Nihil aliud *PRINCEPS SERENISSIMA* de Te Oratores dicant, quàm quod ſis *IOANNIS* & *MARIÆ* Filia, jam omnes Ma-

ie-

jeſtatis Tuæ Panegyricos duorum Nominum argumento impleverunt. Tantorum Poloniæ Numinum Nata, ipſiùs Cæli paranymphis favoribus Tibi connubiali maritatur vinculo *ELECTOR SERENISSIME.* Diu aſtra parem tenueruut trutinam, cui ex Europæ Principibus hæc debuit ſociari Atalanta, donec Tu felicior Hippomenes ſtadium lucratus, corrivalibus ſtudijs metam poſuiſti. Vtrumq; Tibi & armorum, & amorum theatrum laurum porrigit. In campo hoſtes, in amicitia affectus triumphas, glorioſiore, quia animorum victoria. Faciliùs enim ſternuntur acies quàm voluntates, citiùs mænia, quàm pectora perfringuntur. Quid tantorum Siderum conjunctio Chriſtiano portendat orbi? curioſi ſtellarum indagatores dicite! Auguſtus Imperator menſium Sereniſſimas connectit Domos; ſternite Regna thronos orituris è Bavaro Sanguine ad Imperia terrarum Principibus! Adulta Ceres meſſorias ariſtis coronat Kalendas; time Turcia capitum Tuorum meſſem! quam in te necdum genita, & jam metuenda Leonis Bojci truncabit Proles.

Pretiosus Serenissimarum Familiarum unio inter belli generatur tonitrua; quòd sola hinc contra Orientem sint nascitura fulmina. *MAXIMILIANI* & *TERESIÆ* Augusta Nomina, in ipsis vocum capitibus Martem Terribilem Minantur Thraciæ. Videbis hæc *ELECTOR SERENISSIME* in documento, quæ modò accipis à nobis in augurio. Spectabis coram Te reptantes per scuta parvos Hectores, quos Tibi obviàm post Othomanicos redeunti triumphos è conclavi *PRINCEPS* manu ducet *TERESIA*. Illi laureatas victoriâ dulci basio svaviabunt dexteras, avelliq; tenerũ non sinent amplexum. Tunc à fulminatis Thracibus relicta adhuc in supercilio Tuo decedet è fronte tempestas, innubisq; arridebis salutantibus. Cumq; jam prætextam exuent, & molles loricæ aptabunt lacertos, aquilas Gradivi Tui antevolantibus monstrabis immortalia Fortitudinis Tuæ mnemosyna Budæ & Belgradi prærupta, per quæ Leo Tuus ferebatur ad laurum, pro Aris, *LEOPOLDO*, & gloria.

PA-

PANEGYRICVS QVARTVS.

SERENISSIMVS ac *REVERENDISSIMVS* CLEMENS IOSEPHVS Archiepiſcopus Colonienſis ELECTOR S. R. Imperij.

PEccamus in clementiam Tuam, dum audaciore calamo in Tuum conſurgimus Nomen. Non quod hoſtile aliquid moliamur, ſed quia impar tanto Nomini penna præſumente conſilio tractandas accipit laudes, quibus ſe ſcit non ſuffecturam. Avelli tamē non poteris à *SERENISSIMO FRATRE*; & quos unus portavit uterus, una educavit Domus, in Fraternæ felicitatis conſortium venies, quæ per augu-ſta Sarmaticæ Regiæ connubia, Bavaricam Aulam ſubintravit. *MAXIMILIA-*

NVM venerati ſumus Martem tunicâ tectum adamantinâ; Te verò licet Sanctioribus aris admovit Fortuna, non tamen extra præliarem aciem poſuit: cùm militanti initiari Eccleſiæ & ſub Infula geſtare caput eſt arma profiteri. Nec enim ſago tantùm datum eſt ad bella naſci, etiam ſacratior toga imbelles excludit animas, & à Pontificio Pedo ea geri poſſunt ſubinde, quæ à Martiali haſta vix exſpectes. Non caret ſuis hoſtibus Eccleſia, quæ ſanguine fundata eſt, ſanguine crevit, ſanguine nutritur, ſanguine finem habitura; ideo auxiliaribus copijs indiget Herois Chriſtiana, quas à Vobis potiſſimè exſpectat, quos DEVS & Infulatos, & Sereniſſimos voluit eſſe Polemarchos. Adeoq; pietas hic ac eruditio armatura fortiſſima; quæ quàm in Te pulcherrimè emicant, vel ipſa *ELECTORALIS* indicat *COLONIA*, dum ex bonis elegit optimum. Benè ibi magnæ diſcernuntur indoles, nec tam facilè in indignum inclinantur vota: ſed omnibus virtutibus emineat neceſſe, quicunq; addicta ſuffragia vult experiri. Diſquirit exactiſſimè Scrutator calcu-

lus

lus, tempeſtivè providens ne incidat in leporem, cum Res Catholica indigeat *LEONE*. Præter innumeras animi dotes & parem tanto culmini ſpiritũ, etiã *BAVARICI* Sanguinis in Te reſpectus habitus. Pulcherrimum quippe conſiliũ, eos Eccleſiæ gubernaculo admoveri, quos hinc virtus, inde Natalium Celſitudo reddit Potentiſſimos. Ne Petri lacinia vileſcat, optimè ſuperinduitur purpura; deſtructo præſertim ſæculo, ubi Apoſtolica paupertas non in illo, in quo olim pretio: & hæreſi altiùs criſtas erigẽti benè opponitur Majeſtas, diminuendâ ſui & Eccleſiæ reverentiâ, niſi per auguſtæ originis quæratur pompam. Amãt & Tiaræ innutrita Principum Mitris capita, nec dehoneſtat Præſuleum Scipionem manus, quæ ex aſſveta ſceptris eligitur Domo. Illuſtris per ſe Pontificia purpura, ſed illuſtrior, ubi Gentilitij accedunt fulgores. Boicus dum rugiet *LEO*, quis ſectarius non timebit? perſtringet lippientes oculos immenſa claritas, quæ & Pontificiæ authoritatis, & conſanguinæ ſerenitatis radios evibrat. Ita tamen clementiam Tuam moderaris

CLEMENS SERENISSIME, ut hinc à Præſule amor, inde à Principe debita perſuadeatur veneratio. Et hæc optima in illos regiminis ratio, qui vel flecti, vel frangi indigent. Bavaricæ pietatis fuit Epiſcopatus fundare, ſit etiam ejuſdem poſſidere. Excurrit in barbaras Othomanidûm Lunas *MAXIMILIANVS*, remanent internæ Domi viperæ; dum ille pro focis, Tu pro aris excubas, ille Marte, Tu arte, ita Gentilitium erudientes *LEONEM* ut parcat ſubjectis, debellet ſuperbos. Accedit ad tam Auguſtæ Infulæ honorem & Sereniſſimus *ELECTORIS* ſplendor. Ingens felicitas eligente calculo eum decernere, cui caput inclinet orbis, & ejuſdem voti eſſe, cujus eſt Divinitas. Quanquam & *BAVARICI* Sanguinis ea eſt Magnitudo, ut ad ſummum imperium non eligere tantum, ſed etiam eligi noverit, documento relicto, imperâſſe è Domo Veſtra, & auguſtiſſima ſceptra tenuiſſe. Et hoc eſt *PRINCEPS SERENISSIME*, quod ut Tuæ ita noſtræ quoq; adſcribimus felicitati, Sarmatiam Bavariæ fæderari, & Tibi conſanguineam reddi per *MAXIMILIANI* cõnubia, animorũ imò regnorũ nexus trahentia.

PA-

PANEGYRICVS QVINTVS.

SERENISSIMI IACOBVS, ALEXANDER, CONSTANTINVS, PRINCIPES.

ANguſta tenuioris chartæ ſpatia temeritatis ſuæ mirantur auſum, quòd eorum bajula non metuant eſſe Nominum, ſub quibus gemit brevi caſurus Oriens, lapſu pudendo gloriam & nomen Lechiæ ad invidiam ſæculorum erecturus. *IACOBVS MAIOR*, *ALEXANDER MAGNVS*, *CONSTANTINVS*, extra ætatem ſummis omnibus par; Nomina ſunt ipſo pænè timenda ſono: Caſtra implent titulis, fugant barbaros, cernua ad plantas ſternunt imperia. Mancipata tantis Fortuna Nominibus, tributarius & honor Sereniſſimo

Sanguini, quos fasces, quæ non parant fastigia? sed cuncta meritorum Virtutisq; Regiæ magnitudine minora fore metuunt. Ipsa Regnorum decora, Provinciarum diademata, ultro hos involare ambientia vertices, diuturniores incusant moras, nimiùm se censendo demissa, nisi his eleventur; obscuramq; suam deplorando serenitatem, si ab augustis Poloniæ Principum temporibus lumina & pretium non derivent. Allicit ad se *IACOBVS* Coronas, & Serenissimis Natalium, & ereptis Othomanicæ Lunæ splendoribus. Plus quàm solaris fulgor hic, Aquilinam Sarmatiæ satiat pupillã, & fascino hostilis palpebræ incantantes sauciat Bistonum Basiliscos. In aurora adhuc ætatis suæ ad Viennam luctatus *IACOB* extinxit Orientem; Filius tonitrui Scythica repressit fulmina; ad cujus vel ipsum Nomen, Odrysium expalluit morte Gelonum sidus, quodq; ad sui plenilunium, Europeum sitiebat orbem, sub triumphali planta Principis detumuit fatali decrescente. Nullus tunc lethalior Tauricæ ictus quã à tyrone *IACOBI* dextera. Depontanum annis &

vi-

victorijs gravem Wezyrium in puerũ degenerâsse infantilis testabatur lacryma, cùm necdum adulta *SERENISSIMI PRINCIPIS* juventus ereptâ barbaris maturesceret vitâ. Solidabatur tenerior planta, centuriatæ hostilitatis casu; dum per ætatem & innatæ mansvetudinis ductum adhuc molli, dura tamen & gravi hostibus per exantlatos Gradivi labores manu, aliquot superba Murzarum colla ex acie sublecta *GENITORI SERENISSIMO* ad plantas, sibi ad gloriã, Patriæ in fulcrum sterneret libertati. Spectabat tunc Lechicus Iupiter suum Herculem grandiores elidentem Antæos; gaudebat Serenissimus Æneas suo Ascanio, quod eodem secum vestigio Viennensem, Budziacensemq́; arenam, eodem & Myrmidonum Dolopumq́; cervices premeret, quidni & Paterna Majestas eidem se submittet calcaneo triumphali, in *IOANNE IACOBVM*, in *IACOBO IOANNEM* semper habitura. Videre erat ruentem ad *SERENISSIMI IOANNIS* plantæ basia liberatam Viennæ fortunam, ruebat & in amplexum *IACOBI*, arctiore affectûs vinculo

eum innodatum detinere laborans, per quem ab hoſtili compede vindicabatur. Reviviſcebat Auſtria, Principe noſtro barbariam exanimante. Idem paſſus ad ſepulchrales umbras Orienti fuerat, qui ad Caſtra Sereniſſimis cum *IOANNE IACOBO*. Illacrymari ad tot memorandas hoſtium clades *ALEXANDER*, altum ingemiſcere *CONSTANTINVS MAGNI PRINCIPES* cogebantur, dum Paternâ ac Fraternâ lauro totum conſitum videntes Orbem, ſibi victoriæ ſpatium, ſuperfuturum deſperarent. Sed repullulat hucuſq; cæſis verticibus Biſtonia excetra Veſtræ gloriæ Sereniſſimi Principes; jam maturiore detruncatis chalybe capita, quæ in cunis adhuc elidere tenelli ſuſpirabatis Alcidæ. Tunc enim ipſe vagitus infantilis formidandũ hoſti videbatur inſonare claſſicum, fundebatis lacrymas quòd Geticum nequiretis cruorem. Quid ibi puſillum in puſionibus, præter ætatem videre licuit? Ipſa minuti at elegantis vultus majeſtas magni erat index animi, profundà ſpeculatione tenerior defixa pupilla, maximis intentum negotijs teſtabatur ingenium,

pur-

purpureis intexti lacerti involucris ad ſuſtentandum Patriæ Cælum omnino emancipari luctabantur. Adſtabat Veſtris faſcijs ancillans cum Marte Bellona, dumq; primam attraheretis auram, bellicam Gradivus Vobis inſpirabat magnitudinem, quà vegetati, ita vivitis, ut ſpiritu principali Patriæ robur, hoſtilitati fatum pariatis. Non expectaſtis grandiores annos ad demonſtrandum quanti ſitis, in primo ortu *Magnum ALEXANDRVM*, *Magnum* adoravit Orbis *CONSTANTINVM*. Magnitudo ipſa Vobis naſcendi fuit initium, ita ut dubitaret Patria utrum & quando eſſe inceperitis, qui adeò Magni ſtatim extitiſtis. Ipſa natura non crediditſſet à ſe tantos produci potuiſſe, niſi *SERENISS: IOANNES* magnitudine ſua ſolviſſet dubium, nunquam minores ſibi ſuccedere comprobando. Tanti ab *INVICTISSIMO PARENTE* exijſtis *SERENISSIMI PRINCIPES*, ut ſtatim attīgeretis Coronas, impleretis thronos, purpuras. Vos tamen ambientia Veſtrum Caput Provinciarum decora arcetis, ut Caſſis & Curæ premant auguſtos vertices, non Patriam.

Purpuram hæreditario jure à Lucina inductam lacertis, cedere ex humero ferreis thoracibus cogitis abſq; Othomanici ſanguinis murice nimium decolorem arbitrantes. Hinc *SERENISS: ALEXANDER* pubeſcis Caſtris Miles galeâq; teruntur nondum ſignatæ flavâ lanugine malæ. Hinc *CONSTANTINE Magne* Cruce terres Tartarum, ab hoc ſigno quoties incipis, toties & vivere & vincere deſinit impietas. Didicit jam nō ſemel Taurica ſuo caſu, quòd ipſius famæ claſſico barbarorum caſtra ſubvertatis,& clauſo in vagina mucrone, triumphetis animatam hoſtium rabiem, priùs ſtrata hoſtium colla, quàm bellicam calcantes arenam. Aureliam & Ardeatinam mollioribus linquitis ſemitam plantis, ferream Martis portam ad aureum honoris conclaue à *SERENISSIMO* reſeratam imò è cardine convulſam *PARENTE*, purpureum hoſtili tabo aſcenſum ab *INVICTISSIMO IOANNE III.* bene tritū eligitis, hic iter ad ſolium deſignantes. Brevi enim eripiet Vos Sereniſſimus Honor Bellonæ, ut ſi litigioſa de Vobis cum Gradivo refugiet jurgia, relinquet Vos Martes, ſed efficiet coronatos.

PANEGYRICVS SEXTVS.

DIADEMATA, SCEPTRA, PALVDAMENTA EVROPÆ.

TErminare jam immenſum gloriæ Veſtræ Oceanum paramus, & ecce necdum extremis proris immerſam admirationem in primo ſtantem littore comperimus *NEOSPONSI SERENISSIMI*. Vaſtiſſimam dicendorũ æternitatem ingreſſi, finem cum principio, principium cum fine convertimus, adhuc tamen vel in choare, vel deſinere non videmur, ſed jugiter incipimus concludendo, concludimus incipiendo. Nec mirum *LEOPOLDE AVGVSTISSIME*, Sol Imperatorum, Corona Orbis, Primum Europæ Vivens, quòd uſq; huc cum Auguſtiſſima Tua *ELEONORA TERESIA* repoſuit Te demiſſiſſima O-

ratoris penna; in æternitate Bavaricarũ laudum ubiq; principium eſt. Primus es Nomine inter Auſtriacos Imperatores Leopoldus, Secundiſſimus Imperandi felicitate Cæſar, Vltimus finiendi ſub Te Othomanici ſceptri Terror. Sed tamen dum Te ultimum ponimus, Principium Principum veneramur. Quod ſi poſt defixas in Conſtantini turribus Cruces, poſt triumphatas tres orbis Threycij partes, poſt ſuperata Platonis annoſi ſæcula, Romanorum, Hungarorum, Bohemorum *REX*, etiam Regnum occupabis Cæli, in Auguſtiſſima Prole Tua vivere non deſines immortalis. Rident & Tua inter lætitiæ hodiernæ plauſum Lilia *LVDOVICE CHRISTIANISSIME*, quorum illibatus ſemper in Eccleſiam candor pulchriùs in Tua reſplendet Corona, quàm gemmæ & adamantes. Chriſtiani Regni amores fæderavit *MAXIMILIANO CHRISTINA*, mortuales illius cineres in *SERENISSIMI DELPHINI* corde Phænicem excitant dolorem; cui digna ſceptris in poſthumo Sanguine relinquens Nomina, demiſſa Cælo reddita Cælo, non obijt, ſed abijt. Auget

Hy-

Hymenæi lumina *COR* Fidei, *LAVS* Catholiciſſimi Regni *CAROLVS* Sereniſſimus, *O* quàm *CLARVS* in ipſo Nomine! Innutrita Phæbi radijs Polona Aquila, refractos ab Heſpero in Septemtrionem Principum ſplendores ſibi facit amicos. *CAROLVS CAROLVM* comitatur, Secundum Decimusquartus hodie Suecis feliciſſimè Regnans. Coronatus illius Leo per Palatinam Bipontinam deſcendens Domum, Nuptialibus Leonis Bavarici aſſiſtit coronis. Idem Auguſti Sanguinis nexus, & Te *IOANNES GVILIELME* Elector Palatine Rheni Sereniſſime, ad communem orbis triumphum trahit. Trahit Sabaudicas Sereniſſimi *VICTORIS AMADEI* Cruces, *SAXONIÆ*, *LOTHARINGIÆ*, *BVRGVNDIÆ*, *PARMENSIVM*, *MEDICEORVM*, *LVCEMBVRGENSIVM*, *BRVNSVICENSIVM*, *BERGENSIVM*, *VITEMBERGENSIVM* glorioſa Decora, & quidquid Sceptrorum, Diadematum, Purpurarum, Titulorum, Luminum Europa habet, omnia hæc innectuntur Hymenæi Veſtri vinculo *NEOSPONSI SERENISSIMI.*

Confluunt huc Pontificia in *PAVLO, LEONE, CLEMENTE* Triregna; Imperatoriæ in *LVDOVICO, HENRICO, RVPERTO* Coronæ; Cardinalitij in *PHILIPPO, CONRADO, IOANNE* murices; Archipræſuleæ in *RVPERTO, ERNESTO, FERDINANDO* Tæniæ; Ducales in *FRIDERICIS, OTHONIBVS, LVDOVICIS, MAXIMILIANIS* Mitræ; Præſulei in *PHILIPPO, GEORGIO, ALBERTO* Faſces; confluit univerſa Regnorum Majeſtas. Quam dum in Vobis *NEOSPONSI SERENISSIMI* compendio veneramur, triumphantis Europæ votis, & noſtrum addimus:

Decurrat trabeata Domus, tradatq; coronas
Mutua poſteritas, ſervatoq; ordine fati
Regia continuo numeretur Cæſare proles.